

عنوان مقاله:

اندرزهای آشکار و نهان در شعر انقلاب اسلامی

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه الهامی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه دریاوردی و علوم دریایی چابهار

مطهره عباسیان - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه دریاوردی و علوم دریایی چابهار

خلاصه مقاله:

مضامین تعلیمی و ارشادی در ادبیات و به ویژه در شعر سابقه ای دیرین دارد. بررسی در آثار گذشتگان و نیز معاصرین نشان دهنده میزان به کارگیری مفاهیم تعلیمی، نصایح و پند و اندرزها و تشخیص کیفیت و کمیت این استفاده است. توجه شاعر به حوزه های تعلیمی موعظه و اندرز بی ارتباط به اوضاع زمانه و شرایط حاکم بر جامعه نیست. شاعران انقلاب نیز با توجه به مقتضای زمانه و مسائل انقلاب و حواشی جنگ، در به کار بردن مضامین تعلیمی در شعر خود بی بهره نبودند. پیام این نوع شعر، اندیشه های اخلاقی و اجتماعی و سیاسی و آموزشی است که به واسطه درونمایه کامل کاربردی اش در شعر این دوره مطرح شد. یکی از محورهای شعر انقلاب پرداختن شاعر به تعلیمات پند و اندرز است. پند و اندرزهایی که گاه آشکار و گاه پنهان، گاه سیاسی و گاه اجتماعی به زبانها و شیوه های مختلف، به مخاطبان ارائه شده است. در این پژوهش به بررسی انواع پند و اندرز شیوه های بیانی آن در شعر انقلاب با ارائه مصادیق و بسامد آن پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

شعر تعلیمی، موعظه، اندرز، شعر انقلاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894867>

